

[Før Federspiel.]

finde det ønskeligt, at Finland søger også denne tilslutning til de vestlige landes økonomiske fællesskab?

Det var nogle af de betragtninger, som jeg mener man må gøre sig i forbindelse med denne traktat. Det har ikke været mit ønske at rejse en generel debat, men jeg vil på den anden side finde det rigtigt, at disse spørgsmål finder deres afklaring ved denne lejlighed. Så kan vi måske spare tid ved en senere lejlighed, når de mere generelle spørgsmål, som det nødvendigvis må ske, kommer til forhandling i det høje ting.

Mit parti kan som sagt tilslutte sig det foreliggende forslag til folketingsbeslutning og vil være blandt dem, der byder Finland varmest velkommen i EFTA-landenes kreds i det håb, at det bliver en kreds. Vi håber så også, at der ikke i løbet af de kommende måneder vil ske dette, at EFTA — denne organisation, som man stillede visse forventninger til — får mindre betydning og efterhånden ikke kan løse den ene af sine opgaver, nemlig den at skabe et nyt ståsted for forhandlingerne med de seks, men alene kommer til at virke som et overgangsled, og et vanskeligt håndterligt overgangsled, til en generel europæisk ordening. En sådan må jo, som alt tyder på, blive dannet efter det mønster, som de seks lande har anlagt, men må vel søges ændret på en sådan måde, at også de neutrale europæiske lande, der er gået ind i EFTA i tillid til, at dette ikke medførte politiske konsekvenser, vil kunne finde udvej til at tilslutte sig en sådan organisation. Vi håber tillige, at den kan tilvejebringes på en sådan måde, at også Finland vil kunne bevare sin tilknytning til de øvrige vesteuropæiske lande.

Jørgen Jensen: I Danmark betragter vi Finland som et ægte nordisk land. Mange danske kredse har snævre forbindelser, også erhvervsmæssigt, med Finland og dets befolkning, og man kan vist sige, at vi nærer ganske særlig varme følelser over for netop dette medlem af den store nordiske familie, bl. a. fordi vi ved, at Finland står i en særlig position og har nogle dertil hørende problemer.

Det var vist også med glæde fra alle sider, man konstaterede, at Finland selv

ønskede at være med i det snævre nordiske økonomiske samarbejde, dengang dette var aktuelt. Finland kom til at deltage i det meget omfattende udredningsarbejde, der fandt sted i sidste halvdel af 1950'erne. Vi havde dengang gerne set, at et fællesmarked bestående af fire nordiske lande, var blevet etableret, men det blev som bekendt kun en drøm, en forhåbning, der brast. Tiden red hurtigere, end vor politiske handlekraft kunne følge med, og i 1959-60 fik vi så EFTA, de syv landes økonomiske og handelspolitiske samarbejde i stedet for de fire lande. Finland kom imidlertid ikke med blandt disse syv, selv om dette lands embedsmænd og eksperter deltog i de forberedende forhandlinger om dannelsen af dette frihandelsområde. Jeg tror, der var mange, der dengang ligesom følte, at vi svigtede en ven og frænde, da Finland ikke kom med. Jeg erkender, at der blandt samtlige EFTA-lande var god vilje til stede til at tage Finland med, men finnerne selv ønskede — realister som de er — at bringe forholdene til deres østlige nabo i orden, før de gik sammen med os andre. Sidste år var der så et russisk statsbesøg i Helsingfors og senere hen et finsk statsbesøg i Moskva. Disse besøg afklarede forholdene, og vejen var dermed banet til at knytte Finland nærmere til EFTA. Nu ser vi så en ny europæisk markedssammenslutning, der vel må betegnes som de otte, dannet i kraft af den overenskomst, vi behandler i dag, underskrevet i Helsingfors den 27. marts i år. Det konservative folkeparti vil gerne medvirke til ratifikationen af denne overenskomst. Vi byder Finland velkommen i denne markedsdannelse og håber, at den vil blive til gensidig gavn og glæde for vore lande.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder med hensyn til indholdet af overenskomsten, men kun fremdrage enkelte ting. For det første dette, at Finland får en særlig tidstabel for sin afvikling af visse toldsatsler. Det drejer sig her navnlig om tekstilvarer, læder og fodtøj samt nogle jern- og metalvarer. Denne særordning kan mit parti acceptere, selv om vi meget vel kan se, at disse særregler begrænser tilsvarende danske eksportindustriens eksportmuligheder på det finske marked. Vi kan også anerkende, at det er nødvendigt for Finland at have en undtagelses-